

[Skytte.]

ning. Der er jo nemlig det med grundskylden her i landet, at den er gennemført lidt efter lidt, og det er faktisk slet ikke en ringe grundskyld, vi har. Det forholder sig sådan, at en 4 pct.s grundskyld af de nuværende værdier i virkeligheden ikke vil blive mere end det, vi har i forvejen, fordi for det første grundskyld ikke er noget nyt begreb og vi for det andet har gennemført den, endda i et betydeligt omfang. Netop når vi taler om, hvor mange værdier der er undraget samfundets kasse, synes jeg, der er grund til at nævne, at en stor del af disse værdier er belagt med afgifter, der altså indbringer et ikke ringe beløb.

Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen vil jeg ikke sige så forfærdelig mange ord. Det kunne selvfølgelig være fristende at gå ind på det ærede medlems karakteristik af mig, men det generer slet ikke mig at blive kaldt underlig, når det er det ærede medlem, der gør brug af en sådan karakteristik. En karakteristik er jo afhængig af de øjne, der ser, og jeg skal ikke i nogen måde forsøge at gøre gengæld; jeg vil ikke engang kalde det ærede medlem en almindelig mand, for jeg er bange for, at det ville genere ham. Jeg vil dog have lov at sige til det ærede medlem, at jeg synes, det var noget påfaldende, at han dristede sig til fra denne talerstol at tale om de urimelige, uretfærdige skatter, som andre vil pålægge. Jeg vil gerne spørge: Finder det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at en ekstra formueafgift på formuer ned til 20 000 kr. er en moralsk forsvarlig, fuldkommen retfærdig og uangribelig skat? Jeg vil gerne bede det ærede medlem, såvidt det er ham muligt, give mig et klart svar herpå. Jeg vil også gerne bede ham, hvis det er ham muligt, meddele mig, hvordan han mener en sådan beskatning kan harmonere med tidens almindelige ønske om større opsparing og den belønning af opsparingen, man vil praktisere, og som jeg mener man først og fremmest bør praktisere for de mindre sparere. 20 000 kr. er i hvert fald i dag ingen stor formue.

Løvrigt vil mit standpunkt til grundskylden fremgå af det, jeg sagde i går, og det skal jeg ikke gentage. Jeg skal nøjes med at sige, at hvis det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ikke forstår mere af mit

standpunkt, end jeg har fået ud af hans tale i dag, vil alligevel det meste af det, jeg siger, være spildt.

Til den højtærede finansminister vil jeg gerne sige, at jeg forstår hans udtalelser i dag således, at han gerne ønskede konjunkturtillægget ophævet — ellers går jeg ud fra, at dette ikke var blevet foreslået — men at det var noget, der kunne forhandles om. Ministeren har, forstod jeg, betænkeligheder ved at fastsætte et sådant tillæg og efterlyser, hvordan det skal beregnes. Det er noget, vi må drøfte rent sagligt i det kommende udvalg; er vi først enige om, at vi skal have et sådant tillæg, tror jeg fuldt og fast, at vi nok finder frem til en beregning deraf.

Den højtærede minister var blevet lidt forbavset over avisoverskriften, som han forstod således, at jeg har ønsket at lægge en bremse på de faste skatter; af det, jeg sagde i går, fremgik dette ikke. Jeg forstår aviserne således, at det radikale venstre bremser lidt på ministerens forslag. Det skal heller ikke nægtes, at det gør vi, bl. a. fordi vi ikke ønsker at afskaffe konjunkturtillægget. Men når vi er tilhængere af princippet, der ligger til grund for ministerens forslag, har jeg den tro, at vi, omend vi ikke er tilfredse med alle enkeltheder, i det kommende udvalg kan forhandle os tilrette om det endelige resultat.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Holger Eriksen hævdede i går, at regeringens lovforslag, hvis det blev gennemført, ville forhindre spekulation i jord. Jeg har mine tvivl herom, og derfor fremførte jeg de indvendinger, som jeg havde at gøre, under debatten i går, idet jeg ikke betragter en 4 pct.s grundstigningsskyld som tilstrækkelig til at inddrage jordrenten, heller ikke, når man tager de vurderinger i betragtning, der er gældende nu eller kommer til at være gældende i fremtiden.

Finansministeren sagde, at de nye regler for vurderingerne og vurderingsmændene skulle gøre vurderingssummerne mere realistiske. Det kan jeg ikke bestride, men alle erfaringer viser, at der har været en temmelig stor forskel på vurderingssummer og handelspriser, og der er ikke noget som helst, der tyder på — heller ikke efter den diskussion, der har været om vurderingsmændenes